

Пролетарі всіх країн, єднайтеся.

ПІОНЕР ВОЖАТИЙ

№ 1

СІЧЕНЬ

1935 р.

Орган Центрального Комітету ЛКСМУ

Адреса редакції: Київ, вул. Нероновича, 24

ОДИНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАНИЯ

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

25 січня о 14 годині 20 хвилин помер від склерозу серця перший заступник голови Ради народних комісарів Союзу РСР і Ради праці й оборони, голова комісії радянського контролю, член Політбюро Центрального Комітету ВКП (більшовиків)

т. ВАЛЕРІАН ВОЛОДИМИРОВИЧ

КУЙБИШЕВ

17028

Більшовицький ГАРТ

Про книжку Н. Островського „Як гартувалась сталь“

Н. Островський — молодий письменник, вихований комсомолом, написав повість, у якій подано комсомол і формування нової людини соціалістичної лобі.

Автор показує процес гартування комсомолу й молоді, починаючи від перших років свого раннього трудового життя за капіталізму, проводить своїх героїв через вир громадянської війни, її гарт у боях з класовим ворогом на фронтах проти Денікіна, Врангеля, поляків і різного охвєстя української й міжнародної буржуазії — банд гетьмана Скоропадського, Петлюри, Тютюнника, Зеленого і інші.

У повісті відображена не лише героїчна боротьба комсомолу й молоді в громадянській війні, але й показано її участь у відбудові народного господарства в перший і останній період непу, її участь у побудові безкласового соціалістичного суспільства під керівництвом сталеві комуністичної партії на боротьбу проти націоналістів, троцькістів і правих, які намагалися звернути партію з ясного шляху боротьби за соціалізм, указанного геніальними вождями партії й робітничого класу В. І. Леніним та Й. В. Сталінім.

Н. Островський з почуттям великої любові показав гартування молодого покоління нашої доби. Це не герої минулих віків, які, за характеристикою Лермонтова:

«Б добру и злу постыдно равнодушны,
Перед опасностью позорно малодушны
И перед властью — презренные рабы
И ненавистим мы и любим мы

случайно»...

(Дума — 1838 р.).

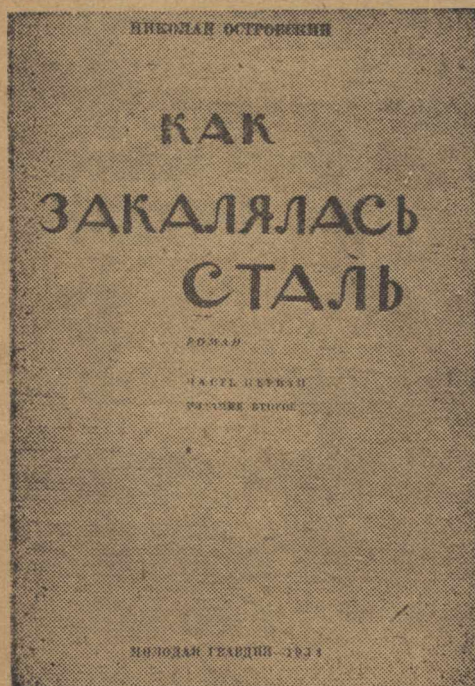
Герої, показані Островським, виховані боротьбою, усвідомили шлях свого життя сталеві волею — прагнуть до нової мети.

Образи основних героїв відображені у всій різнобарвності й різносторонності, живими людьми, якими були і мусять бути герої нашого часу.

В повісті подано також і методи виховання в школах царської Росії, де основ-

ним вихователем був піп, що не тільки духовно, але й фізично нівечив дітей і підлітків. Недарма автор, висвітлюючи виховання своїх героїв, показав, як піп поводився з дітьми—«Марш із класу! — Він боляче вхопив за вухо чорноскокого й викинув його в коридор»... Так виховували дітей колись. Тепер у країні Рад, де го-подарями є пролетарі й колгоспники, зовсім по-іншому виховується наше дитинство. І ці рядки з повісті Островського треба використати для того, щоб показати, якою була стара школа, її методи виховання і яке щастя й радість дітям вчитись в нашій школі.

Павка — син свого класу — почав своє життя й виховання, працюючи з 8 років спочатку посланцем на кухні, а потім учнем і підручним кочегара на електростанції. Тут він відчув усю «насолуду» штовханів, потилишників майстрів, які робили з нього майстра.

Але, не зважаючи на таке поводження майстрів, — він любив працю й свою професію кочегара, а потім слюсаря тому, що праця була єдиною відрадою у його існуванні.

Революція 1917 р., яка скинула не тільки царя, але в Жовтневі дні — капіталістів і поміщиків, не могла пройти повз Павку. Його молодий мозок не міг зразу збагнути всієї величі перемоги пролетаріату, але внутрішньо, всім своїм єством він був з тими, хто на барикадах здобував волю для трудящих і хто боронив першу в світі країну пролетарської диктатури від ворогів, які нападали з усіх кінців.

Цей процес усвідомлення необхідності боротись за свою країну остаточно оформився під впливом відданого й загартованого більшовика — Жухрая, який поволі, крок по кроку вкладав зерна класової свідомості в Павку, що в майбутньому стає гідним помічником свого вихователя.

Автор реалістичними фарбами показав, як діти пролетаріату, не зважаючи на свій малий вік, під час тяжкої скрути, яка тоді була на Україні, разом з батьками і братами пішли до лав Червоної армії для того, щоб знищити всіх бандитів, які перешкождали будувати пролетарську державу.

Павка — не один серед цих дітей. Серьожа, Валя, Роза, Ріта й ін. — ось те покоління, яке невмирущою славою вкрило комсомол і молодь нашої країни

Безпосередньо на фронтах громадянської війни, в глибокому підпіллі, допомагаючи комуністичній партії гартувати трудящі маси у боротьбі проти контрреволюції, вони не боялись смерті, безстрашно вмирали за справу комунізму, бо знали, що вона переможе й принесе щастя й радість усім трудящим. Образи Валі, Рози, Степанова, Самі Бушнафта, комсомольців, що працювали в підпіллі й страчені гайдамаками, викликають велику любов до них, та гнів і жадобу помсти до їх катів. Гайдамаки розправлялись нещадно з своїм ворогом:

польовий суд був короткий — Валю й двох інших повісити, решту товаришів розстріляти. Але їх не злякав цей присуд: «Боли були недалеко від шибениці, заспівала Валя... «Повстаньте, гнані і голодні...», спів був підхоплений іншими, що з піснею трудящих на устах і в серці героїчно вирали.

Маршем прокотилися погроми єврейської людності, вчинені гайдамаками і петлюрівцями. Усіма можливими засобами допомагала молодь охороняти єврейську бідноту від цих звірів, — людоджерів і про це розказує нам у своїй повісті автор.

Павка, одержавши перше хрещення в боротьбі з гайдамаками, під час визволення ним Жухрая вступає до лав Червоної армії і бере активну участь у розгромі Петлюри та поляків. Рани не виводять його з лав Червоної армії. Армія, лікарня, армія — такий шлях першого етапу гартування Павки і його товаришів. Тяжка рана й контузія виводять Павку з лав Червоної армії. Вилікувавшись, він іде до ЧЕКА, де разом з своїм учителем — Жухраєм бореється проти решток контрреволюції та за встановлення порядку на транспорті. На цій ділянці Павка показує себе відданим більшовиком, що вміє виявити й знищити класового ворога, на яку б діянку нашого господарства він не проліз.

Поляків розбили. Врангеля теж. Павка переходить до роботи за спеціальністю. Він працює електриком на паровозоремонтному заводі в Києві. Тут він являє собою зразок дисциплінованого більшовика — комсомольця, який з честю виконує виробничі завдання й допомагає нещадно викоринювати рештки ледарства й розрухи, які залишилися, як спадщина від років громадянської війни. Павка не тільки хороший виробничник, — він здібний організатор комсомольців і молоді не тільки в цеху, але й на заводі. Він — перший керівник комсомольської політшколи. Вдень працює, а вночі вивчає твори Маркса, Леніна для того, щоб самому підвищити свій рівень і товаришів озброїти цією гострою зброєю пролетаріа-

ту. Павка, а разом з ним і решта комсомольців, виховані більшовицькою партією, дають рішучу відсіч намаганням робітничої опозиції, а пізніше троцькістам і правим повести молодь за собою, протиставити її партії й старому поколінню більшовиків. Автор зумів яскраво показати силу й міць партії в особі Жухрая, Росулбаса, Саєгала і комсомольців — Павки, Анни, Ріти і мільйонів інших, які рішуче відкинули й розбили опозиціонерів, що хотіли внести розлад у лави партії й комсомолу.

Островський талановито виявив і розкрив шлях опозиціонерів, троцькістів в особі Дубави, Туфти і інш., що зрадили інтереси пролетаріату. Рядки про боротьбу проти опозиції викликають у молоді й комсомольців ненависть й презирство до всіх тих, хто зраджує велику партію **Леніна** — **Сталіна**. Тим більш доводиться говорити про це, коли згадуєш недавню смерть одного з найулюбленіших вождів нашої партії **С. М. Кірова**, що загинув від зрадницької руки охвістя зінов'євської опозиції. Рішуче викривати і боротись з різними виявами опортунізму всіх сортів закликає книга тов. Островського.

Книжка, не зважаючи на хиби, які є в ній (недотриманість єдиної сюжетної лінії, деяка конструбативність мови та стилю), все ж має бути настільною книжкою кожного комсомольця, молодого робітника й колгоспника нашої країни.

Її треба рекомендувати також і нашим школам, піонервожатим для використання у виховній роботі серед піонерів та піонерів, бо ця книга втілена в художні образи, є дійсна, жива історія комсомолу України, його боротьби на фронтах громадянської війни та за побудову безкласового

Ця книжка допоможе виховати у дітей зненависть до наших ворогів усіх сортів, до націоналістів, що хотіли б Україну перетворити на колонію Німеччини й Польщі, до мерзенного зінов'євського охвістя, що стало на шлях терору.

К. ТРОФІМОВ.